

* Z českých vlastí *

Smrt odvážné plavkyně. — V neděli dne 5. srpna koupala se čtrnáctiletá dcera plavčího na vojenské plovárně Zdenka Krauskopfová ve Vltavě. Jsouce výbornou plavkyní, doplávala od vojenské plovárny až k Řetězové lávce, kde náhle, zachvácená byvší srdečními křečmi, zmizela pod hladinou. Chodí na Řetězové lávce způsobili plavci a z vojenské plovárny vypravil se na místo ihned s lodicemi také otec nešťastné dívky, jež trpěla srdeční vadou, plavčí p. Krauskopf, ale úsilné pátrání po utonulé dívce zůstalo bez výsledku. Mrtvola její byla teprve dne 8. srpna vylověna a druhý den za četné účasti pohřbena.

Václav Petrů zemřel. — V pátek dne 9. srpna, zemřel v Pelhřimově fidiel gymnasia v. v. pan Václav Petrů ve věku 65 let. Sta a sta žáků jeho, kteří nikdy nepomenou svého učitele, bylo touto zprávou pohnuto k slzám. Václav Petrů byl vzorem pedagoga, příkladem občanských cností, muž ryzího charakteru, na slovo vzatý učence a horlivý pracovník na poli literárním. Celý svůj život zasvětil milované mládeži, drahé vlasti, svému městu a dobročinnosti. Ztráty jeho želí celý národ. Václav Petrů narodil se 28. září 1841 v Klenovicích u Soběslavi, studoval v Jindř. Hradci a byl po absolvování filosofické fakulty v Praze suplentem na různých místech. Roku 1871 povolán byl za parávce gymnasia v Pelhřimově, kde setrval až do poslední své hodinky. Svého úřadu pedagogického vzdal se roku 1905. Vydal množství spisů původních i přeložených, z nichž některé jsou u nás prvními svého druhu.

Jak v Brně chytli Kuděje. — Brněnské policii podařilo se onehdy znamenitý lov. Zatkla totiž Kuděje, zatykačem stíhaného defraudanta z Mladé Boleslavi, po němž až posud marně pátral aparát pražské policie. Stalo se to následovně: Strážník s číslem 67 spatřil neperoně tamnějšího nádraží procházející se na cestu připraveného pasažéra. Prohlédl si ho a zvolal za ním: „Herr Kuděj! Herr Kuděj!“ Pasažér ohlédl se, kdo a koho to volají a to stačilo prozíravému rameni spravedlnosti k položení otázky: „Kdo jste, odkud jste?“ — „Jsem dr. Tůma, koncipient dra. Pluhaře z Brna,“ zněla odpověď a tázaný hned se legitimoval legitimací, vystavenou brněnskou advokátní komorou. Ale policajt toho nedbal. „To by mohl mít každý,“ pravil, a nutil domnělého Kuděje, by šel s ním na radnici. Dr. Tůma namítal, že přednost dopravu, čís. rada Svoboda, jej dobře zná, že tedy totožnost osoby jeho dosvědčí, ale policajt stál na svém a tak musil dr. Tůma nastoupit s ním cestu na radnici, kde teprve dostalo se mu vysvětlení, že nepřivedl žádného Kuděje, nýbrž dr. Tůmu. A tak brněnská policie zase byla připravena o kus slávy. Zloděje a vrahy brněnské vypátrati nemůže, doufala, že napraví si reputaci zatčením defraudanta Kuděje a zatím ten malér. Není nad smůlu, zvláště když dlouho trvá!

Skon 86letého starce ve službě. — Jak se z Rakovníka sděluje, sedával Josef Němeček, 86letý ponocný v Kněževsi u Rakovníka za nocí ve své strážnici buďe u parku proti kostelu a pravidelně po odtroubení 3. hod. ranní přicházel domů ke své hospodyně. Jeliť s sebou dne 4. srpna v obvyklou dobu ranní domů nepřišel, požádala jeho hospodyně několik sousedů, aby šli s ní Němečka hledat. Když o půl 4. hodině přišli k strážnici buďe, našli ponocného Němečka sedícího na lavičce, držícího v levé ruce tabatěrku a v prstech pravé ruky šnupec. Shledáno však, že jest mrtev. Jeho paňk seděl před ním a díval se na jeho mrtvolu. Téže noci panovala prudká bouře spojená s přehletými blesky a ježto je o Němečkovi známo, že se blesku velice bál, má se za to, že zemřel mrtvicí následkem leknutí. Stařeček tento byl třikrát ženat, zanechal více dětí, vesměs ve slušných poměrech. Za mladších let býval obecním pastýřem a v posledních 24 letech ponocným v Kněževsi. Byl v obci oblíben, o čemž svědčí mimo jiné velice čestné účastnictví obecnictva při jeho pohřbu.

12. srpen 1881. — Dne 12. srpna 1906 bylo tomu právě 25 let, co lehlo popelem Národní Divadlo v Praze. Doufáme, že zavděčíme se našim čtenářům, otiskneme-li líčení očitého svědka hrozně té rány, jež stihla český národ. „Vylíčili jsme vykýřem v nemocnici na Karlově náměstí,“ vypráví očitý svědek, „a spatřili na pohled nepatrný, ohnivý jazýček, kterak se plazí kolem jedné ze čtyř zlačených bání na rohu klenuté střechy. Na povrchu sotva patrný — zuřil tou dobou již v podstřeší divadla zhoubný požár. — Ve chvíli bylo na půdě k umačkání, lékaři, sluhové, lehčí nemocní i opatrovnice, vše tlačilo se k vykřiči a každý, přesvědčiv se o pravdě jako blesk se rozlétnuvší zprávy, zaslzel, a brzy slzela celá česká Praha — a druhého dne celý národ. Požár konal dále své dílo zhouby. Šešli jsme s půdy a vyšli na ulici. Ve všech ulicích k řece vedoucích byla zácpa obrovská. Davy lidí šly se loučit se ‘zlatou kapličkou’. Zamířili jsme k Palackému mostu, a tu v jedné z okrouhlých výhybek stanuvše, spatřili jsme úchvatné divadlo. Střecha Národního divadla tonula v moři plamenů. Obrovské množství lidí stálo tehdy v ulicích, ale ticho bylo tak veliké, že slyšeli jsme zřetelně příšerný praskot požáru. Davy stály zmlklé, jakoby dosud nevěřily, že je to všechno skutečnost. Až tu pojednou nad střechou divadla zavířil plamen v kruh, hned na to vyrazil mohutný sloup ohnivý k setmělé již obloze, a temná rána zvěstovala Praze, že smlele vykle nutá střecha ‘zlaté kapličky’ více v slunci nežáří. Krov se probouřil a veliký lustr spadl polozrta vený žářem do hlediště. Tou dobou ticho v ulicích přehlušeno bylo plácem, tichým, tlumeným plácem, a proto tím bolestnějším. Ale dlouho Praha neplakala, heslo: ‘Postavme Národní znova!’ rozléto se od úst k ústům, a kde kdo spěchal do hostiněň a spolků, kde hned pořádné sbírky a úpisování sumy za přádky vypukly. Národní bylo skutečně postaveno znova, ale hotovo není dosud, modely Schnirchových trig blýskly se před požárem na svých podstavcích, ale na novou budovu se dosud nedostaly. Ty prázdňé dostavee jako by nám zbyly na památku na nešťastný 12. srpen l. p. 1881.

Prostředek, který všechny civilisované národy užívají jest zajištěn dokonale. Ve všech dílech světa slyšíme vychvalovati ‘Anker Pain Expeller’, jako nejlepší prostředek proti reumatismu, pakostnici, jakož i svalovým a nervovým bolestem. Cena pouze 25c a 50c za láhev.

DRACOCENNÝ PŘEDPIS zašle se zdarma slabým a nervosním mužům.

Mám ve svém vlastnictví recept na cenný lék předepsaný znamenitým lékařem, s nímž jsem se poradil za návštěvy své ve staré vlasti. Víte-li ze zkušenosti, že lék připravený dle tohoto předpisu, jest jedním z nejlepších v existenci dnes pro slabé, nervosní a vyčerpání muže. Víte-li, že nemocník mi navrátil zdraví, když jsem po dlouhý čas trpěl slabostí, nervosností všeobecnou vyčerpáním atd. Zkoušel jsem před tím specialisty a různé druhy léků a léčení bez jakéhokoli úspěchu zlepší. Víte-li, že, protože uznal jsem, již trpěl tak neb onak příznaky, počal jsem s přípravou, poklesek v mládí, neobezřetností nebo prostopáností, jako jsou nervosnost, ztráta spánku, ztráta chuti, chabá paměť, ztráta životní síly, nedostatek vitality, sklíčenost, neschůlost, horečnaté vno, obecné vyčerpání atd., dopsal mi pravice, že onl též se vyléčil jako já sám.

Věda, jak nesnadno jest býti vyléčen v této zemi, rozhodl jsem se pomoci jiným a každému, kdo by potřeboval tohoto léku a dopíše mi, zašlu opis tohoto léku a nutný návod v uzavřeném dopisu úplně zdarma. Můžete si dáti předpis vyplnit i dobré lékařská nepatrný poplatek. Řiďte se dle mé rady a zkusíte a ohledně znáte, že právě tohoto léku potřebojete, abyste se dostali silu a štěstí. Za služby své žádám 50 centů, když se vyléčíte. Za žádných okolností ne žádám více než malý tento obnos a nechci, abyste mi obnos ten zasílali, až když jste dokonale vyléčeni a můžete lépe ocenit mé služby vám prokázané. Nezasílám ničeho na obírku a nechovám nikakého zámyslu k vyškolení vašich peněz, abych prodal vám lék, jehož nechcete, a neobsluhuji vaše potřeby v žádném způsobu, máte plnou volnost odhalit mi v tomto časopis.

Pište dnes, ješto tato ohláška nebude třeba více uveřejněna. Pamatuje, že obdržíte předpis a úplnou informaci zdarma a že mi nepotřebujete zaslat 50 centů, dokud nejste vyléčeni. Adresa: C. BENTSON, L. J. Box. 622, Chicago, Ill.

Popisná knížka o South Dakotě.

Nežli učiníte rozvih své cesty do South Dakoty, vyplatí se vám prohlédnouti si tuto knížku, popisující stát ten, jeho přednosti a výhody, právě vydanou

Chicago, Milwaukee & St. Paul dráhou.

Bude poslána zdarma všem, kdož se o ni zajímají. Poštovní lístek na níže udanou adresu vám ji dostane. Nedávno prodloužení železnice skrze Lyman Co., South Dakota, poskytuje neobyčejnou pflížitost. Kupte si lístek od vašeho místního jednatele, avšak trvejte na tom, aby vystaven byl na dráhu Chicago, Milwaukee & St. Paul.

F. A. NASH,
General Western Agent.

1524 Farnan St.,
OMAHA, NEB.

PRAMEN ZDRAVÍ.

Kde naleznou nemocní své uzdravení?

Po celé Americe mezi veškerými národy najdete početné lidé, kteří trpí na různé, těžké a zdanlivě nevléčitelné nemoce, chodili od doktora k doktoru, kupovali různé patentní v novinách a kalendářích vychvalované léky, psali na různé léčebné ústavy a nikde nenalezli pomoci, ale všude museli draze zaplatiti, tak, že pouze své peníze ztratili.

DOKTOR NENÍ JAKO DOKTOR, to ať si každý dobře zapamatuje. Jeden studoval mnoho, druhý méně a mnohý pouze pro získání titulu. Tak se stalo, že mnohé léčebné ústavy zde v Americe byly založeny lidmi, kteří se starali pouze o peníze nemocných nikoliv o jejich zdraví.

Kam tedy se obrátit v případě nemoci? Na tuto otázku je lehká a jednoduchá odpověď: Nejlépe učiníte, když se obrátíte s plnou důvěrou na nejstarší a nespolehlivější léčebný ústav a to je:

Dr. Collins N. Y. Medical Institute,

140 W. 34th Street,
New York, N. Y.

a dostanete tu nejlepší lékařskou pomoc a nejlepší léky, které nikde jinde nekoupíte. Toto jest jediný, jistý a bezpečný způsob jak možno docíliti úplného zdraví. Professor lékař v tomto ústavě prozkoumá vaši nemoc dle popisu, a připraví vám léky, které vás jistě uzdraví jako uzdravily tisíce a tisíce jiných.

Čtete co piší uzdravení lidé o tomto ústavě.

Byl nemocen na led. iny.
Allentown, Pa., 11. Dubna '06.
Milý p. Doktore!
Vaše léky jsem spotřeboval a jsem se úplně uzdravil z bolavé v kříži a ledvinách. Na důkaz bolaví, zasílám Vám svou podobiznu. Ještě mne vyléčil a připojil těchto několik rádků, které můžete uveřejnit v časopisech, aby krajany v případě nemoci věděli kam se mají obrátiti a pomoci. Váš oddaný
Jan Tomesh,
321 So. Jordan St., Allentown, Pa.

Trpěl na záduchu (astmu) a bronchitidu.
Jackson, Minn., 4. Května 1906.
Vyléčený p. Professore!
Výsledek mého léčení u Vás jest, že se cítím velmi dobře, kašel přestal, bolesti v řsou poměrně a těžké dýchání mne více neobtěžuje. Děkujeme Vám, že dostám současně nebo mi to každý říká kdo mne spatřil. Teď vyhláším v tvři dobře a moje přátelé se diví, jak jsem se mohl tak brzy uzdravit. Budu Vám povděčný po celý život za vaše vyléčení.
S úctou jsem dobře přející přítel váš,
Henry Sirový,
Jackson, Minn.

Vyléčená ze žaludeční nemoci.
Volečtý p. Professore!
Nemohu se zdržeti abych Vám nevyvolila mé nejsrdnější díky za vyléčení z těžké choroby „dispepsie“, na kterou jsem byla 3 roky nemocná. Léčila jsem se v mnohých doktorů a lékařních a vše bez úspěchu, až když jsem se k Vám obrátila o pomoc dostala jsem zdraví. Pozornostně i to, že jsem se v tak krátkém čase uzdravila, i bez osobní prohlídky. Já doporučuji Vám každému, kdo jest nemocen aby se obrátil pouze k Vám o pomoc. S láskou od dcer
Marie Votršková, New Bury Park, Cal.

Vyléčená z nebezpečné plícní nemoci.
New Rockford, N. Dak., 8. Dubna '06.
Ctělý pane Doktore!
Vědět Vám dávám, že jsem poslední léky od Vás přijala 5. února, které jsem dle návodu užívala. Nepůsala jsem hned proto, že jsem chtěla zároveň poslat svoji podobiznu, z které seznáte, jak jsem zeslela. Před několika měsíci byla jsem tak nemocná a hubená, že bylo na mně kosti vidět. Ani nevím, jak se Vám mám poděkovat, že jste mne zachránil od jisté smrti. Moji rodiče a já sama neměla žádná naděje na vyléčení a přece vy jste mne uzdravil. Zastávám Vám navždy vděčná.
Anežka Dušek, New Rockford, N. Dak.

Trpěl na chronický reumatismus.
Ctělý pane Professore!
Kladu sobě za povinnost uvědomiti Vás a zároveň Vám poděkovati za dobrodíní, které jste mi prokázal, že jste mně vyléčil z reumatismu na který jsem trpěl několik roků. Nebýt Vašich léků a dobré rady, jsem přesvědčen, že bych trpěl nadálo reumatizmem. Chvála p. Bohu všechny bolesti mne opustily a tak veřejně chválím a doporučuji Vás co lékaře, který si toho právem zaslouhuje.
S úctou
Marko Lepetich, Olga, La.

Že tyto listy a podobizny jsou právě a ne vymyšlené, za to se každému ručí. Podobných poděkovacích listů dostáváme každý týden na sta ale jen některé s dovolením uzdravených lidí se uveřejnují v časopisech co ukázka.

Jako ty tisíce trpících bylo uzdraveno, tak jisto jest, že i vy můžete býti uzdraven třeba jste hyděl vzdalen na tisíce mil. Všetko co máte učiniti v případě nemoci jest: Vypište důkladně svoji nemoc a pošlete dopis na níže uvedenou adresu. Chcete-li obdržeti ty nejlepší léky, které nejsou nikde jinde k dostání a které jsou pro každého zvláště připravované, pište český na tuto adresu:

Dr. E. C. COLLINS,

MEDICAL INSTITUTE.

140 West 34th St.,
New York, N. Y.

(lední hodiny ve všední dní od 10 hod. ráno do 3 hod. odpo. V neděli od 10 hod. do 1 hod. odpo.)